

Dosarul nr. 3ra-1273/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: Z.Talapalaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Valentin Martaloc reprezentat de avocatul Andrian Guțanu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Martaloc împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea efectuării recalculării vechimii în muncă cu includerea înlesnirilor,

împotriva deciziei din 4 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Valentin Martaloc și a fost menținută hotărârea din 6 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 15 noiembrie 2017 Valentin Martaloc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea efectuării recalculării vechimii în muncă cu includerea înlesnirilor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că activează în cadrul Sistemului Penitenciar al Republicii Moldova începând cu anul 2001, iar în prezent deține funcția de șef de gardă, comandant de grupă al Plutonului nr. 1 Centru al Companiei nr. 2 a Batalionului de escortă al Direcției trupelor de pază, supraveghere și escortare a Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, în grad de plutonier - adjutant de justiție.

Dat fiind că vechimea sa în muncă se calculează cu înlesniri, de doar 2 zile de serviciu considerate ca 3 zile, ceea ce în opinia sa nu este conform normelor legale, la 18 septembrie 2017, a depus cerere prealabilă prin care a solicitat efectuarea recalculării vechimii în muncă cu includerea în ea a înlesnirilor calculând-se 1 zi de serviciu ca 2 zile, pentru toată perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului de escortă al Direcției trupelor de pază, supraveghere și escortare a Departamentului Instituțiilor Penitenciare în perioada de activitate 26 noiembrie 2001 - 8 iulie 2011, până la efectuarea recalculării vechimii în muncă.

Prin răspunsul Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 4/1-P-2485 din 16 octombrie 2017, cererea prealabilă a fost respinsă, pe motiv că nu există temeieri legale pentru efectuarea recalculării vechimii în muncă a solicitantului.

Reclamantul a considerat că Departamentul Instituțiilor Penitenciare urmează să-i calculeze vechimea în muncă cu avantaje, calculându-se o zi de serviciu, ca două zile de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului de escortă, în perioada de activitate 26 noiembrie 2001-8 iulie 2011, 16 mai 2016 - până la efectuarea recalculării vechimii în muncă, din considerentele că pe perioada efectuării serviciului, și anume în subdiviziunea menționată, a fost și este supus mereu riscului sănătății și vieții, având contact direct cu persoanele contagioase, bolnavi psihici, infectați cu HIV, tuberculoză și alte maladii periculoase, și respectiv a condițiilor nefavorabile de lucru, cât și aflarea în subteran.

A invocat că conform pct. 8 lit. d) al hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea și plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și a sistemului penitenciar, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și a sistemului penitenciar, se acordă două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, în instituțiile penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală și instituțiilor destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Astfel, a relatat că pe tot parcursul serviciului în cadrul Batalionului de escortă a exercitat și exercită în continuare serviciul de pază, supraveghere și escortare în/din penitenciarele de tip închis, în izolatoarele de urmărire penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran, fapt pentru ce se consideră că beneficiază de înlesnirile acordate conform art. 33 (29) alin. (2), (3) lit. a) al Legii cu privire la sistemul penitenciar.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 1, 3, 14-17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea răspunsului Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției nr. 4/1-P-2485 din 16 octombrie 20107 și obligarea efectuării recalculării vechimii în muncă cu includerea în ea a înlesnirilor, calculându-se 1 zi de serviciu ca 2 zile de serviciu, pentru toată perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului de escortă al Direcției trupelor de pază, supraveghere și escortare a Departamentului Instituțiilor Penitenciare în perioada de activitate 26 noiembrie 2001 – 8 iulie 2011, 16 mai 2016 - până la data emiterii hotărârii judecătorești.

Prin hotărârea din 6 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 25 iulie 2018 Valentin Martaloc a declarat apel împotriva hotărârii din 6 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 4 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Valentin Martaloc și a fost menținută hotărârea din 6 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii.

În acest sens, instanța de apel a relevat că în condițiile în care apelantul este angajat al batalionului de escortă al Direcției trupelor de pază, supraveghere și escortare a Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, care nu constituie o instituție penitenciară în sensul normei legale, nu poate beneficia de înlesnirile pretinse în temeiul pct. 8) lit. d) al hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 78 din 21 februarie 1994.

Totodată, instanța de apel a constatat lipsa vreunei probe, prin care să se confirme că apelantul a activat în cadrul unei instituții expres prevăzute de pct.8 lit.d) al hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994, iar din suportul probator al cauzei rezultă certitudinea faptului că acesta nu și-a desfășurat activitatea sau serviciul nemijlocit în instituții penitenciare de tip închis, izolatoare de urmărire penală și instituții destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 9 august 2019 Valentin Martaloc reprezentat de avocatul Andrian Guțanu, a depus recurs împotriva deciziei din 4 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

A declarat că întrunește toate condițiile prevăzute de lege pentru a i se calcula vechimea în muncă cu avantaje, iar soluția pronunțată crează un tratament inegal față de alte persoane aflate în situații identice.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 iunie 2019, iar reprezentantul recurentului Valentin Martaloc, avocatul Andrian Guțanu, a recepționat-o la 16 iulie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii recomandate (f.d.150). Totodată, alte date privind recepționarea deciziei de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 9 august 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor

examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Valentin Martaloc reprezentat de avocatul Andrian Guțanu, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Valentin Martaloc reprezentat de avocatul Andrian Guțanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Valentin Martaloc reprezentat de avocatul Andrian Guțanu.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Valentin Martaloc reprezentat de avocatul Andrian Guțanu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu